

'Viering van Liefde'
13 januari 2019
Dominicanenkerk Zwolle
Speech Harry Siebring-Quist
Voorzitter COC Zwolle

Lieve mensen, voelt u zich vooral geliefd en welkom,

Vanavond zijn we bij elkaar gekomen om samen te zijn, om troost en steun te bieden aan zij die dat nodig hebben en elkaar te laten voelen dat iedereen welkom is. We zijn bij elkaar gekomen om vanuit jezelf de ander jouw hand toe te reiken.

Op zaterdag 5 januari ontving ik een e-mail met de aanhef: 'Nashville Verklaring' leidt tot discussie onder Christenen. Daaronder stond geschreven: Honderden Nederlandse predikanten en voorgangers hebben hun handtekening gezet onder de Nederlandse versie van de zogenoemde Nashville Verklaring over 'bijbelse seksualiteit'. Ik opende de link naar deze verklaring en las onder andere het volgende, ik citeer:

'Deze seculiere geest van onze eeuw brengt een grote uitdaging mee voor de christelijke kerk. Zal de kerk van de Heere Jezus Christus haar Bijbelse overtuiging, duidelijkheid en moed verliezen en opgaan in de tijdgeest? Of zal zij vasthouden aan het Woord van het leven, moed putten bij Jezus vandaan en zonder schaamte Zijn weg verkondigen als de weg des levens? Zal ze, dwars tegen de cultuur in, haar heldere getuigenis bewaren en dit getuigenis doen horen aan een wereld die langs een hellend vlak op weg lijkt naar de ondergang?'

Dit is een deel van een uitgebreid voorwoord ter inleiding van een 14-tal beschreven artikelen. In elk artikel wordt een 'wij bevestigen' én 'wij ontkennen' uitgeschreven. De samenvattende boodschap van deze verklaring is: dat het niet alleen zondig is om homoseksueel of transgender te zijn, maar ook dat het zondig is om homoseksualiteit en transgenderisme goed te keuren en dat getrouwe Christenen hierover onderling niet van mening mogen verschillen.

Deze Nashville verklaring heeft velen van ons overvallen. In de dagen na 5 januari volgde een vloedgolf van verontwaardiging vanuit kerken, Christenen, niet Christenen, LHBTI's, vanuit onze samenleving. Een manifest dat voelt als respectloos, liefdeloos, veroordelend, afwijzend, uitsluitend. Deze bevestiging, zwart op wit, maakt boos en verdrietig. Voor sommigen brengt het zelfs oude en verborgen pijn aan het licht. Ook is er grote bezorgdheid om jonge mensen, die zoekende zijn naar hun seksuele en of gender identiteit, misschien ben ik homo, bi, transgender? Hoe blijf je staan als jongere en hoe voel je je gesterkt en erkend in een omgeving waar anderen je vertellen of willen leren wie of wat je vooral NIET mag zijn.

Vaak moest ik afgelopen week denken aan een lied van Whitney Houston, 'The greatest love of all'. In mijn jeugd heb ik momenten van verdriet en eenzaamheid gekend. Wanneer ik dan luisterde naar de prachtige stem van Whitney en zij dit lied zong, voelde ik een enorme kracht in mezelf opkomen, gevoelens van liefde en van troost.

Tijdens deze viering luisteren we naar dit prachtige lied, een deel van de tekst vertaald in het Nederlands, wil ik graag aan u voorlezen:

*"Ik geloof dat kinderen onze toekomst zijn
Onderwijs ze goed en laat ze de weg leiden,
Laat ze alle schoonheid zien die ze van binnen hebben,
Geef ze een gevoel van trots om het voor ze makkelijker te maken,
Laat het gelach van kinderen ons eraan herinneren hoe we zelf ooit waren,*

*Want de allergrootste liefde is mij overkomen,
Ik heb de allergrootste liefde binnen in mij gevonden,*

*De allergrootste liefde is makkelijk te bereiken,
Leren om van jezelf te houden, is de allergrootste liefde,*

*En mocht dat speciale plekje
Waar je zo naar verlangd,
Je naar de eenzaamheid leiden,
Haal dan je kracht uit liefde”*

Onze samenleving heeft gereageerd met vele betogen van steun en liefde, waaruit medemenselijkheid, solidariteit en barmhartigheid spreken. Regenboogvlaggen werden gehesen en wapperen nog steeds op vele plekken in Nederland. Bij kerken, overheden, bij mensen thuis. De boodschap daarvan is: je bent welkom en je bent geliefd. Je mag er zijn, wie je ook bent.

Honderden mensen kwamen woensdagavond bijeen voor de Viering van de Liefde bij het nationale Homomonument in Amsterdam. Om samen te laten zien dat de liefde er is om gevierd te worden en dat ieder mens het verdient om zich in de kerk en daarbuiten geliefd en welkom te voelen, ongeacht seksuele oriëntatie, genderidentiteit of geslachtskenmerken.

Ook binnen de gemeente Zwolle hebben we elkaar opgezocht en met elkaar gesproken. Hoe we naast het hijsen van de regenboogvlag bij het Stadhuis, als symbool, iets kunnen doen dat voelt als daad bij het woord voegen. Ik ben dan ook zeer dankbaar dat we met elkaar deze Viering van Liefde in Zwolle hebben kunnen en mogen organiseren en bijzonder trots op deze onderlinge verbinding en saamhorigheid.

Lieve mensen, wie had verwacht dat we in zo'n korte tijd, van het bijna tegenover elkaar gaan staan en deuren sluiten, de deuren juist wagenwijd open zouden zetten en zoveel saamhorigheid zouden laten zien aan elkaar, met elkaar, voor elkaar.

Vanavond zijn we hier om samen te zijn en de liefde te eren en te vieren. Laten we elkaar de hand toereiken en in gesprek blijven. Vanuit en met als resultaat, liefde, voor je medemens.